

Den 1 October 1824 gaven de bazen Revier en Ketting kennis, dat hun werk nagenoeg voltooid was en vijf stellingen zouden kunnen worden afgebroken. Voor dit afbreken en het in orde brengen der gaten zouden zij genieten *f* 1200, mits dat het hout naar het timmerhuis werd overgebracht. Den 1 Januari bleek aldus geschied te zijn. ¹⁾

Dat de bezwaren, indertijd door Munro te berde gebracht, thans door velen werden gedeeld, bleek toen 1 Juni 1825 de reparatie van het derde en laatste gedeelte van den toren aan de orde kwam. Over dit voorstel van B. en W. staakten de stemmen. Alleen de beslissende stem van den Burge-meester deed de balans ten gunste van B. en W. doorslaan.

Ook de deskundigen waren huiverig geworden. Den 22 Juni 1825 bleek n.l., dat de vrije aanbesteding van het derde gedeelte mislukt was. De minste inschrijving was *f* 13.500; het werk werd toen ingezet voor *f* 6000, opgeslagen tot *f* 11,600 en, daar niemand mijnde, opgehouden. De stadsbaas, die de kosten had geraamd op *f* 8100, handhaafde zijn meening en daarop besloot de Raad B. en W. te machtigen om het werk onder de hand aan te besteden in dagloonen, hoogstens tot de som van *f* 8500.

De laatste loodjes wegen het zwaarst. Dit spreekwoord bleek ook in dit geval waarheid. Want hoewel het werk regelmatig vorderde, kon men pas in April 1826 het tweede gedeelte van de stelling wegnemen en het duurde nog tot December d.a.v., voor zij geheel en al was verdwenen.

Zoo was dan, zij het ten koste van veel meer geld en moeite dan men in den beginne had voorzien, een der grootste herstellingen, die de toren ooit noodig heeft gehad, voltooid.

1) Notulen van Fabriekmeesteren 14 April 1823, 1 en 8 Oct. 1824 en 19 Jan. 1825.